

Тебъ заповѣдва тука да се отзовешъ
 И тоя прагъ да огризешъ,
 Тѣй както той съсъ масло го намаза —
 Вечъ иде, припка тя!
 На работа! Ей тамъ отпръдѣ, на перваза,
 Тозъ върхъ, що ме не пуска прѣзъ вратата.
 Свърши се вечъ! тѣй! Ощъ веднѣжъ гризни!
 Сънувай, Фаусте, додѣто пакъ се видимъ ний!

ФАУСТЪ (събужда се).

И днесъ ли пакъ измама?
 Това не бѣ ли само сънь?
 Ни духове, ни дяволъ няма?
 И само пуделтъгъ избѣга вѣнь?

